

Kilka słów komentarza do tekstu hymnu Szkoły Podstawowej im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Snopkowie

Praca tylko może dać skrzydła natchnieniu.

J.I.K

Maksyma, jaką kierował się w swoim życiu Józef Ignacy Kraszewski - *nulla dies sine line* - ani dnia bez kreski (tj. bez posunięcia choć odrobinę naprzód pracy twórczej).

Inspiracją do słów hymnu była twórczość Józefa Ignacego Kraszewskiego, a w szczególności poniższe fragmenty jego utworów:

Pieśni życia

Pieśni życia, wielka pieśni, po raz setny, niech cię rozpocznie człowiek: pieśni niewyśpiewana, nieskończona nigdy pieśni, zawsze jedną grobową kończąca się zwrotką, a zawsze nowa i ponętna... W krainie ducha wszystko jest pieśnią życia, jak na ziemi, od pyłku do dębu wszystko jest żywotem.

Życie, życie, życie! po trzykroć wołam cię, zaklinam, wywołuję,

Chciałbym zaśpiewać wam wielką wiekuistego życia pieśń, a usta zawiera zdumienie, cierpienie, bezsilność i boleść; boleję, ale nie nad sobą.

Takim jest rozum nasz, takimi drogi nasze, idziemy, padamy, płaczem, podnosim się i idziemy znowu, aż do tajemnic mogiły, aż do niemyślniej śmierci.

Jaryna

W sercu człowieka, jak w świecie cieleśnym, uczucia są barwami: kilka ich składa całą gamę światła, ale nieskończone są ich odcienie, kombinacje i przemiany. Wyrazy języka, jak ołówek rysownika, ledwie potrafią zebrać tych uczuć główne kształty; wszystkie się szaro i ciemno malują pod niecierpliwą ręką, która żywego życia odtwarza tylko suche formy.

Wy, ludzie złą cywilizacją zepsuci, przywykliście w każdym kwiecie wprzód niż zapachu i barwy szukać robaczka, co go toczy; z pyłków kielicha często tworzyście sobie potwory.

Roboty i prace

Każda epoka ma swe wymagania; nasza zdaje się mieć za zadanie wszystkie stany i klasy pomieszać ze sobą, wszystko bezładnie zniwelować, wszystkie prawa nabyte zniszczyć, wszelkiej powadze zaprzeczyć, wszystkie tradycje odepchnąć.

Hrabina Cosel

To tylko prawdziwie piękne, co po latach wielu jeszcze się tak jak pierwszego dnia wydaje.

Klasztor

Kochać tych, co zasługują na to, aby byli kochani, bardzo łatwo; ale miłość mieć dla upadłych i nie porzucić ich, gdy wszystko opuściło, chrześcijańskim jest dziełem.

U babuni

Siła to wola, kto ma wolę, ten ma siłę. – Jednak najczęściej wola bywa bezsilną... – Gdy nie jest prawdziwą; między wolą a zachcieniem jest ogromna różnica. Gdy się komu tylko zachciewa, nie zada sobie pracy, by dojść do celu, ale gdy chce...

Ładny chłopiec

Na świecie wiara w siebie i umiejętność sprzedania się należą do najgłówniejszych tajemnic tego, co się szczęściem nazywa. Kto sam siebie nie ceni i nie chwali, tego ludzie z pewnością, wyjąwszy chyba małą garstkę, ani oszacują, ani podniosą. Mundus vult decipi.

Pałac i folwark

Kto może żyć kawałkiem chleba, być zdrowym i silnym, nie tęsknić za delikatesami – stokroć jest większym panem niż milionowy sybaryta, co się lęka więcej o utratę dobrego stołu niż dobrego imienia.

Nauka ma to do siebie, że, by się w człowieku mocno usadowiła, potrzebuje czasu. Co prędko się nabywa, ulatuje też żywo i później ślad nie pozostaje ciężkiej pracy i tych podwalin gruntownych, które budowę dźwigać powinny.

Wielki nieznajomy

Kto nie umie być ciekawym, ten szczęśliwym być nie może. Ciekawość jest pierwszym stopniem do szczęścia, nie do piekła. Kto nie ciekawy, żyć niewart.

Żeliga

Ma to do siebie czysty umysł i jasne serce, że z nimi wkrótce czuje się człowiek bratersko oswojonym i pociągniętym ich siłą.

Serce czasem przeczuwa, rozum w dochodzeniu przyszłości jest zawsze zawodnym; bo serce ma instynkt nieochybny, siłę jakąś mistyczną, której rozsądek się wyrzekł.

Motyl

Z wielu względów jesteśmy ogólnie biorąc najobficiej od Boga udarowani; nie brak nam ani talentów, ani pomysłu, ani szlachetności, ani gotowości do ofiar; jednej woli wyrobić w sobie nie umiemy.

Witoldowe boje

Nad Niemnem, nad Wilią młode dęby rosna;
I wnuki po dziadach u ich wód się poja,
I wiosna po zimie, i lato za wiosną,
Przechodzą, przeleca — zawsze wody wodą
Płynęły jak płyną, ku morzu się wiodą;
A wody tak płyną, jak od wieków były;
Ni je smutek wstrzyma, ni radość pośpiesza;
Płynęły jak płyną, ku morzu się wiodą.
Tak i życie nasze, na łzach, czy weselu,
Płynie, jak te wody, do grobu — do celu!

Nauczyciele sieroty

Wszystko pracuje na świecie... praca to życie, mój mały; potrzeba coś robić, aby żyć, aby się czegoś nauczyć, aby do czegoś dojść, a im więcej kto pracuje, tem mu jest lepiej...

- Praca to więc znaczy robota - rzekł chłopiec. - Ale robota męczy?
- Jeszcze też gorzej męczy próżnowanie - mówił wróbel.

Maria Jastrzębska - Szkutnik